

Καλησπέρα σε όλους,

Καταρχάς θα ήθελα εκ μέρους των αποφοίτων να ευχαριστήσουμε την Πρυτανεία, την Κοσμητεία, το Σύλλογο Διπλωματούχων και τη Γραμματεία για τη διοργάνωση της εκδήλωσης. Είναι μεγάλη χαρά για όλους να βρισκόμαστε εδώ.

Όταν με πήραν τηλέφωνο και μου είπαν να μιλήσω στην εκδήλωση, φυσικά ξαφνιάστηκα. Αρχικά το πρώτο που σκέφτηκα είναι ότι πρέπει οπωσδήποτε να έρθω γιατί θα χαρούν πάρα πολύ οι γονείς μου, οι οποίοι είναι οι καλύτεροι γονείς του κόσμου ☺ και θα ήθελα να πιστεύω ότι όλοι νιώθετε το ίδιο για τους δικούς σας.

Μετά βέβαια άρχισα να αναρωτιέμαι τι θα μπορούσα να πω σε αυτή την εκδήλωση καθώς εγώ γενικά είχα μία μακροχρόνια σχέση με το πολυτεχνείο, λόγω δουλειάς άργησα πολύ να πάρω πτυχίο και έτσι οι περισσότερες εμπειρίες μου τα τελευταία χρόνια δεν ήταν τόσο μέσα στο πολυτεχνείο αλλά έξω από αυτό. Έτσι κάποια πράγματα από εκεί θα ήθελα να σας μεταφέρω καθώς τα εντός πολυτεχνείου τα γνωρίζετε οι περισσότεροι. Όταν λοιπόν πήρα πτυχίο και σκέφτηκα ότι πρέπει να έχω δώσει πάνω από εκατό διαγωνίσματα κατά τη διάρκεια αυτής της πορείας, συνειδητοποίησα με άγχος ότι τα διαγωνίσματα δυστυχώς δεν σταματούν όταν τελειώνεις το πολυτεχνείο αλλά οι εξετάσεις και οι δοκιμασίες συνεχίζονται. Η καθημερινή ζωή όχι μόνο στο επάγγελμα αλλά και γενικά είναι ένα αδιάκοπο multiple choice και το μεγαλύτερο δίλημμα πολλές φορές δεν είναι η επιλογή της διατομής αλλά η επιλογή της διαδρομής. Φυσικά υπάρχουν πάρα πολλά παραδείγματα από την καθημερινή ζωή ανάλογα με το πώς οι άνθρωποι επιλέγουν. Μπορείς για παράδειγμα να είσαι ο άνθρωπος που λαδώνεται στην πολεοδομία. Μπορείς να είσαι αυτός που τσαντίζεται με αυτόν που λαδώνεται στην πολεοδομία αλλά σου λέει 'τι να κάνω, θα λαδώσω κι εγώ για να κάνω τη δουλειά μου'. Αυτοί οι άνθρωποι δεν είναι κάτι κακό (εννοώ ομόφωνα κατακριτέο) ή κάτι έξω από εμάς, είναι συνάδελφοί μας, έχουν διαβάσει τα ίδια βιβλία με εμάς και έχουν λάβει την ίδια μόρφωση με εμάς.

Ποιο είναι τότε το κριτήριο που μας οδηγεί να κάνουμε τις επιλογές μας και τι μας μαθαίνει το πολυτεχνείο για το ποια κριτήρια μπορούμε να λαμβάνουμε υπόψη μας σε τέτοια διλήμματα;

Εγώ για παράδειγμα μέσα στην πορεία μου στη σχολή είδα πάρα πολλές φορές ανθρώπους να προσπαθούν σε δύσκολες συνθήκες, και με υποχρηματοδότηση και με υποστελέχωση αλλά να προσπαθούν σκληρά και να δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό για να μας μάθουν πράγματα. Είδα δασκάλους να προσπαθούν να μας εξηγήσουν την έννοια της κοινωνικής ευθύνης του επαγγέλματός μας, όπως ο κ. Γιαννής και ο κ. Κουτσογιάννης με τα μαθήματά τους. Είδα δασκάλους να προσπαθούν να μεταδώσουν την αγάπη τους και τον ενθουσιασμό τους για το αντικείμενό τους, που μπορεί μέχρι και να έχουν πάρει σύνταξη όπως ο κ. Κανελλαΐδης και ο κ. Λυμπέρης, αλλά εξακολουθούν να έρχονται για να μας μεταδώσουν αυτήν την αφοσίωση. Είδα δασκάλους να προσπαθούν να μας δείξουν τα όρια και τις δυνατότητες που έχει η επιστήμη που διαλέξαμε, όπως ο κ. Μαρίνος και ο κ. Τσιαμπάς, που αναλάμβαναν την τρομερή ευθύνη να συνοδεύουν διακόσια άτομα στο εξωτερικό για να έχουμε εμείς την τύχη να πηγαίνουμε στην εκδρομή της τεχνικής γεωλογίας που οργανώνει η σχολή. Είδα ανθρώπους που δεν είναι δάσκαλοι, αλλά εργάζονται εδώ, όπως η κ. Παπαηλιού και ο κ. Καραμούτσος, που δουλεύουν για δύο και για τρεις ο καθένας για να βοηθούν εμάς να βγάζουμε άκρη με τις διάφορες υποθέσεις μας. Είδα πολλούς συμφοιτητές μου να σπαταλούν χρόνο από το δικό τους διάβασμα για να βοηθήσουν κάποιον άλλο, για να προσφέρουν σημειώσεις στο mqn.gr, για να διαβάσουν μαζί με κάποιον άλλον, όπως έκανα κι εγώ με φίλους μου και χαίρομαι που τελικά τα καταφέραμε όλοι. Είδα πολλούς συμφοιτητές μου που ήταν νεότεροι από μένα και δε με γνώριζαν καν να διαδηλώνουν και να διαμαρτύρονται για να μη διαγραφώ εγώ από τη σχολή, γιατί ήμουν αιώνια φοιτήτρια και κάποιοι μας θεωρούσαν τεμπέληδες, αδιάφορους και άχρηστους ενώ μπορεί απλά να ήμασταν παιδιά με προβλήματα. Σε αυτούς λοιπόν τους συμφοιτητές μας και στα πολλά άλλα μέλη της πολυτεχνειακής κοινότητας που πήραν τότε αυτή τη θέση, εγώ νιώθω

ότι χρωστάω τεράστια ευγνωμοσύνη κι έχουν παίξει μεγάλο ρόλο στο να βρίσκομαι εδώ σήμερα.

Σας είπα κάποιες σκέψεις από καταστάσεις που βίωσα στο πολυτεχνείο και θεωρώ ότι είναι χρήσιμες για τη ζωή μας έξω από αυτό. Δεν ξέρω τελικά ποιο είναι το κριτήριο για να κάνουμε γενικά τις σωστές επιλογές, για μένα είναι το να νοιαζόμαστε και λίγο παραέξω από ό,τι καθαρά για τον εαυτό μας και το να προσπαθούμε να διαλέγουμε αυτό που θα μας κάνει καλύτερους ανθρώπους. Οπότε σε αυτές τις επιλογές, που πολλές φορές είναι και δύσκολες, θα ήθελα σε όλους τους απόφοιτους, παλιούς και νέους, να ευχηθώ καλή δύναμη και καλή επιτυχία, και φυσικά καλή σταδιοδρομία σε όλους και πολλά συγχαρητήρια!